

В. А. Бурбела

Голобородько Володимир Ілліч

ГОЛОБОРОДЬКО Володимир Ілліч (07. 06. 1940, с. Галиця Лосинів., нині Ніжин. р-ну Черніг. обл.) – журналіст, письменник. Член НСЖУ (1995). Закін. Моск. університет (1970). Учителював в Україні та РФ (1957–70). Працював у ред. г. «Літературна Україна», ж. «Вітчизна» (1970–73) та ін. період. виданнях (1974–85); гол. ред. г. «Самостійна Україна» (1990–91), 1995–98 – літ. ред. г. «Вісті з України». Г. – письменник-сатирик, поет. Друкується від 1960 в укр. і зарубіж. (Берлін, Москва, Таллінн, Софія) виданнях. Пише поезії, афоризми, сатир. мініатюри. За свою літ. і громад. діяльність у 70-х – на поч. 80-х рр. зазнав переслідувань, жив за межами України. Автор сценарію т/ф «Грає Олександр Циганков» (1978), перекладу казки «Лікар Ойболить» К. Чуковського (1973, Укр. телебачення). Член Всеукр. товариства політ'в'язнів і репресованих (1989), УРП (1990).

Основні твори

Тези і антитези. 1993. Нетрадиційний сонет: Поезії. 1999; Зірка Грааля: Поезії. 2005 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Жулинський М. Він ще не безсмертний... // Нетрадиційний сонет: Поезії. К., 1999;
2. Марченко В. Гумор – це небезпечно // Творчість і життя: Зб. К., 2001;
3. Чемерис В. Інтелектуальний, а тому небезпечний // ЛУ. 2004, 27 черв.

Бібліографічний опис:

Голобородько Володимир Ілліч / В. А. Бурбела // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25282>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).